

ongeveer gelijk, hoewel er jaren van zeshonderd vrouwen geweest zijn. Wat blijft in die anderhalve eeuw, is de zorg voor tweelingen. Het is opvallend – zo luiden de notulen – hoeveel tweelingen in 1951 geboren werden, waarvoor hulp nodig was. Met kerstmis wordt al sinds jaren een deken-uitdeling gehouden. Tot zeer lang blijft de term „een witte tweeslaapsdeken” in gebruik. De bijeenkomst der moeders wordt door chocolademelk feestelijker, allen gaan met pak en zak heen. Behalve de deken is de inhoud: warme kleding voor oud en jong, worst, koek, fruit, poppen en speelgoed.

Het genootschap blijft zijn doelstelling getrouw: De ondersteuning van gehuwde kraamvrouwen uit de behoeftige stand, indien de informaties bevredigend zijn. „Bedelarmen, waarlozen, voor zulken is het genootschap niet ingerigt”. Regel is, dat vanaf het vierde kind hulp verleend wordt. Een moeder van 19 jaar, met een echtgenoot, let wel echtgenoot, van 21 jaar, die haar derde kind verwacht, wordt geholpen. De dames zien wel in dat dit vroege trouwen – hetwelk steeds meer voorkomt – nadelig voor de kas is, maar waar het trouwbriefje aanwezig was, werd een uitzondering gemaakt.

Gedurende haar 150-jarig bestaan zijn vele giften en legaten aan de vereniging geschonken. Zelfs waren er eens een paar dames die een huis in Zwammerdam legateerden met de levenslange huurders erin. Men kan zich voorstellen, dat de legaterende dames meenden een prachtig toezicht op het in goede staat houden van hun huis te hebben bedacht, terwijl tegelijkertijd de verplichtingen tegenover de bewoners waren nagekomen. Neen, dan waren de giften ineens veelal f 1000,— bedragende, van belangstellende echtgenoten toch gemakkelijker om te zetten in dekens, lakens, luiers enz.

In 1954 schenkt mevrouw W. S. J. van Stolk-Quintus, die vele jaren directrice was, ter gelegenheid van haar 90ste verjaardag een gift aan het Genootschap. Tegelijkertijd worden giften van een zilveren bruidspaar en van een grootmoeder bij haar eerste kleinkind ontvangen. Het is een traditie geworden, dat directrices bij een bijzondere gebeurtenis in hun naaste familie het genootschap met een gift bedenken. Hoe welkom waren deze giften. Een uitzetje, in 1948 nog f 15,—, kost in 1950 reeds f 36,—.

De ons toegewezen ruimte laat niet toe zeer uitvoerige mededelingen uit de zo volledige notulen te doen.